

om foreneligheden mellem lovgivningen inden for blandt andet planlægnings- og miljøområdet og bestemmelserne i grundlovens §§ 72 og 73 (F 44) foretaget den 21. maj 1996 anmodes om udarbejdelse af et nyt forslag, der tilgodeser hensynet til privatlivets fred.

Svar (28/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Indenrigsministeriet, som beredskabslovgivningen hører under, om en udtalelse.

Når Indenrigsministeriets udtalelse foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 153

Til skatteministeren (16/10 97) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang frivillige aftaler om afdragsordninger mellem offentlige myndigheder og skatteydere vedrørende tilbagebetaling af gæld til det offentlige sendes til lønindeholdelse hos arbejdsgiverne og herunder, hvor mange sager det drejer sig om, og om det er i overensstemmelse med formålet med kildeksattelovens § 73?«

Begrundelse

Af bemærkningerne til lov om det fælles lønindeholdelsesregister fremgår det, at der årligt udstedes ca. 225.000 pålæg om lønindeholdelse. Disse pålæg er ikke mindst for mindre virksomheder en stor administrativ byrde pålagt af offentlige myndigheder, som både er tidskrævende, og som kan belaste arbejdsmiljøet mellem ledelsen og medarbejderne.

I bemærkningerne til loven fremgår det også, at skønsmæssigt 5-8 pct. af alle lønindeholdelser beror på frivillige aftaler mellem restancemyndigheden og skyldneren. Aftalerne indgås inden for restanceområder, hvor der enten ikke er lovhjemmel til lønindeholdelse, eller inden for restanceområder, hvor aftalen går ud over kildeskattelovens maksimum for lønindeholdelse på 20 pct. Det kommende lønindeholdelsesregister skal ikke administrere sådanne aftaler, da registret alene skal administrere pålæg, som restancemyndighederne efter lovgivningens regler kan pålægge virksomhederne at efterkomme.

På forsiden af Erhvervsbladet fredag den 10. oktober d.å. fremgår det, at der hvert år er op mod 20.000 aftaler, som sendes til lønindeholdelse, hvor der er indgået en frivillig aftale mellem skatteyder og restancemyndighed om en afdragsordning. I Erhvervsbladet mandag den 13. oktober d.å. fremgår det, at arbejdsgiverne har ret til at sige nej til at foretage lønindeholdelse, hvis der er tale om en frivillig aftale.

I stedet for at sende disse frivillige aftaler til lønindeholdelse bør det være den pågældende skatteyder selv, der sørger for indbetaling via f.eks. girokort eller PBS for at begrænse de administrative byrder hos arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne er nemlig ikke i stand til at skelne mellem, hvornår der er indgået en frivillig aftale, og hvornår der ikke er indgået en sådan aftale.

Svar (29/10 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Formålet med lønindeholdelsesbestemmelserne i kildeskattelovens § 73 var at effektivisere inddrivelsen af de restskatter, der på trods af overgangen til kildeskat måtte forudses at opstå.

Det må formodes, at det daværende Folketing har anset det for en relativt beskeden ekstra byrde for erhvervslivet at administrere denne supplerende indeholdelse i forhold til den generelle omlægning af deres lønadministration, som overgangen til kildeskat stiller krav om.

Igennem årene er lønindeholdelsesinstituttet blevet udvidet til en række restancearter både inden for og uden for Skatteministeriets område. Udvidelsen er gennemført for at reducere den vækst i restancerne til det offentlige, som et enigt Folketing har syntes i perioder har været for voldsom.

I erkendelse af, at den gennemførte udvidelse af lønindeholdelsesinstituttet til mange flere restancearter og en række forskellige inddrivelsesmyndigheder har medført utilsigtede administrative problemer for arbejdsgiverne, har Folketinget vedtaget loven om et Fælles Lønindeholdelsesregister.